

Lovforslaget er en del af opfølgningen på den narkopolitiske redegørelse af 16. marts 1994 og skal ses i sammenhæng med et samtidigt lovforslag fra sundhedsministeren om metadonbehandling i amtskommunalt regi, som er indeholdt i et lovforslag om ændring af lov om udøvelse af lægegerning og lov om sygehusvæsenet. (Lægelig behandling for stofmisbrug).

Det foreliggende lovforslag består af følgende elementer:

- 1) Præcisering af samarbejdet mellem amtskommuner og kommuner om indsatsen for stofmisbrugere.

Selv om det bliver amtsrådet, der som udgangspunkt endeligt afgør, om behandling i form af dag- og døgntilbud skal tilbydes, skal kommunalbestyrelsen inddrages i et tæt samarbejde. Dette gælder både samarbejde om tilrettelæggelse af den overordnede indsats på området og samarbejde om indsatsen for den enkelte stofmisbruger.

- 2) Ændring af visitationskompetencen.

Samtidig med, at metadonbehandling kommer under amtskommunalt ansvar, findes det hensigtsmæssigt, at ansvaret for, at der tilbydes stofmisbrugsbehandling i form af dag- og døgnophold, ligeledes placeres hos amtskommunen. Der er dog samtidig foreslået en hjemmel for amtsrådet til at delegerere visitationskompetencen til en kommunalbestyrelse i de tilfælde, hvor der er enighed om, at behandlingsindsatsen bedst varetages af kommunen.

- 3) Mulighed for anvendelse af behandlingstilbud på private institutioner uden driftsoverenskomst.

Med henblik på at sikre et så bredt udbud af behandlingstilbud som muligt foreslås, at der kan købes enkeltpladser på private behandlingstilbud uden driftsoverenskomst, samt at udgiften hertil finansieres på samme måde som andre behandlingstilbud, dvs. med delt finansiering mellem kommune og amtskommune.

Ikrafttræden er foreslået til den 1. januar 1996 samtidig med ikrafttræden af sundhedsministerens forslag.

De foreslåede ændringer forventes i sig selv ikke at medføre offentlige merudgifter og kun at have mindre administrative konsekvenser. De byrdemæssige konsekvenser af omlægningen af finansieringen vil blive taget op med de kommunale parter.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen af 9. december 1994 om sikkerhed for FN-personel samt personel knyttet til FN.

(Beslutningsforslag nr. B 40).

Konventionen blev vedtaget under den netop afsluttede 49. generalforsamling og åbnedes for undertegnelse ved FN-hovedkvarteret i New York den 15. december 1994. Ved den lejlighed undertegnede Danmark konventionen med sædvanligt ratifikationsforbehold. Foruden Danmark har Finland, Norge, Sverige, Argentina, Canada, New Zealand, Panama, Portugal og Ukraine undertegnet konventionen. Ingen stater har endnu ratificeret konventionen, som træder i kraft, når 22 stater har deponeret deres ratifikationsdokumenter.

Som et af de lande, der yder og altid har ydet en betydelig indsats i FN's fredsbevarende arbejde må det være naturligt, at Danmark går i spidsen i ratifikationsprocessen vedrørende denne konvention, hvis sigte er at øge sikkerheden for det FN-personel, som sætter livet på spil i udførelsen af opgaver i det internationale samfunds fælles interesse.

Gennem de senere år har FN's fredsbevarende og humanitære operationer været udsat for chikane og direkte angreb med det formål at forhindre personellet i at udføre deres mission. En sådan obstruktion er klart uacceptabel og uberettiget. Det besluttedes derfor under FN-generalforsamlingen i efteråret 1993 at iværksætte et udredningsarbejde med sigte på i bindende traktatform at få fastslået, at direkte angreb og andre overgreb mod FN-personel, der udfører særlige opgaver i det internationale samfunds fælles interesse, er forbrydelser, for hvilke gerningsmanden kan retsforfølges overalt i verden. Efter tre arbejds-sessioner i marts, august og oktober 1994 lykkedes det at få en sådan traktat udformet. Det er denne traktat, som nu forelægges Folketinget.

Idet jeg henviser til forslaget til folketingsbeslutning og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.